

Γνώμη

Ο «πόλεμος» και η ευθύνη

Η πιο δραματική ομιλία πρωθυπουργού από τη Μεταπολίτευση ήταν η χθεσινή, του Γιώργου Παπανδρέου.

Άλλη μια ήταν σε ανάλογους τόνους: του Κωνσταντίνου Καραμανλή το 1974, όταν η χώρα έβγαινε από τη δικτατορία και βρισκόταν στα πρόθυρα πολεμικής σύγκρουσης με την Τουρκία, μετά την εισβολή στην Κύπρο.

Η απειλή του 1974 αφορούσε απευθείας την ακεραιότητα της χώρας. Δεν συμβαίνει το ίδιο σήμερα. Η απειλή είναι άλλης φύσεως. Από το 1974 η χώρα έκανε βήματα και άλματα προόδου. Έκανε και βήματα προς τα πίσω. Τέτοια είναι αυτά που θα κάνει τώρα. Η χώρα έχει χρεοκοπήσει αρκετές φορές στην Ιστορία της (και όχι μόνο το 1893, που είναι η πιο γνωστή). Γονάτισε, αλλά ξανασηκώθηκε.

Δεν είμαστε σήμερα σε τέτοια κατάσταση. Στη χώρα υπάρχει πλούτος. Υπάρχουν και χιλιάδες, εκατομμύρια πολίτες, που έχουν μάθει να μην εκπληρώνουν στοιχειωδώς τις φορολογικές υποχρεώσεις τους. Αυτό πρέπει να αλλάξει. Αυτός ο «πόλεμος» πρέπει να κερδηθεί. Όλα τα άλλα έπονται.

Η χώρα έχει κερδίσει πολλούς πολέμους, δυσκολότερους. Θα είναι εγκληματικό να χαθεί ο σημερινός. Η κυβέρνηση και ο πρωθυπουργός επωμίζονται την πρώτη ευθύνη. Και όλοι κρίνονται.

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΡΕΛΙΑ

Ο Κόσμος

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

2 Canal Rd., St. Peters NSW 2044

Phone: (02)9550 1088 (5 lines), Fax: 9550 1699

www.kosmos.com.au

e-mail: kosmos@kosmos.com.au

PUBLISHER: HELLENIC PUBLISHING PTY LTD

ACN 100 126 887

ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ: Θεόδωρος και Αναστασία Κωνσταντίνου

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ

Άννα Αρσένη (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Ρία Μιχαήλ (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Ματίνα Μπουτσικάκη (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Θεόδωρος Περρής (Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση)

Παναγιώτης Νικολάου (Αθλητικά)

Λάκης Κονιστής (Sports)

Παύλος Θεοδωρακόπουλος (Διαφημιστικό-Ρεπορτάζ)

Γιώργος Χατζηβασιλίας (Αρθρογραφία, Ρεπορτάζ)

Δέσποινα Μπαχά (Αρθρογραφία)

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γεώργιος Μητρόπουλος, Χριστίνα Μπούζιος,

Δημήτρης Καμετόπουλος, Παναγιώτης Διαμάντης,

Χριστίνα Σταυροπούλου, Φώτης Κάλης, Γιάννα Μαυράκη

website by platyrrahos publishing

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

επί μέτρων κρεμάμενοι ...

Αν και όταν περιέλθει σε κίνδυνο η Ισπανία, θα φταίνε οι Ισπανοί; θα 'ναι κι αυτοί «χαραιοφάδες»; Όταν κατέρρευσε το σύστημα στις ΗΠΑ έφταιγαν οι Αμερικανοί εργαζόμενοι; αχαιρευτοί και τεμπελοσκυλα ήταν κι αυτοί; Οι Αμερικανοί δημόσιοι υπάλληλοι φταίνε που 37.000.000 συμπατριώτες τους τρέφονται (όταν τρέφονται) στα συσσίτια; -κι ανάμεσά τους 14.000.000 παιδιά! Οι Αμερικανοί εργάτες φταίνε που μετανάστευσαν οι βιομηχανίες τους στου διαόλου τη μάνα κι έμειναν άνεργοι, υποαπασχολούμενοι, απορούντες;

Δεν είναι ρητορικά τα ερωτήματα! είναι ερωτήματα ζωής ή θανάτου.

Όταν η Αριστερά ομιλεί για την ανάγκη δημοσίων επενδύσεων, την παίρνουν στο ψιλό οι κυρίαρχοι των ΜΜΕ και της προσαύτουν «ξύλινο λόγο» κι άλλα ξύλινα κλισέ.

Όταν ο κ. Βγενόπουλος ομιλεί για το ίδιο ακριβώς, δηλαδή την ανάγκη για δημόσιες επενδύσεις, οι ίδιοι κύκλοι τον ακούνε με προσοχή, δέος και σεβασμό... Πώς καταντήσαμε έτσι;

Παντού γύρω μας αλληλοσπαρασσόμενος ο καπιταλισμός σήμερα τρώει εμάς, χθες έφαγε τους Ιρλανδούς, αύριο θα φάει τους Βρετανούς. Ποιους Βρετανούς; τους πλούσιους; όχι! ο καπιτα-

λισμός έχει τη χάρη να τρώει μόνον φτωχούς, πολλούς φτωχούς! (αν φάει και κάναν πλούσιο, πρόκειται περί προβλεπόμενης κι αποδεκτής παράπλευρης απώλειας).

Μιλάει τώρα ο κ. Παπανδρέου με δραματικούς τόνους σαν να είμαστε σε πόλεμο. Οχι όμως σαν να πηγαίνουμε σε πόλεμο με σχέδιο, με στρατηγική -κι ας ρίξουν τα ζάρια οι θεοί- αλλά σαν να έχουμε χάσει πόλεμο!

Επικαλείται λόγους ανωτέρας βίας για τα βίαια μέτρα που εξαπολύει κατά των λαϊκών τάξεων χωρίς να βάζει καθόλου χέρι στους Δυνατούς, αλλά, αντιθέτως πηγαίνοντας χέρι-χέρι μαζί τους. Και ψέματα μας είτε και μας κλέβει τώρα πάλι και για πολλοστή φορά απ' το υστέρημά μας. Ακριβώς όπως και ο κ. Καραμανλής!

Ο λαός μας λέει ότι «ο ψεύτης και ο κλέφτης τον πρώτο χρόνο χαιρόνται» - τρίχες! Τριάντα συναπτά έτη οι ψεύτες, οι κλέφτες κι αυτοί που τους προστατεύουν χαιρούν ασυλίας, τυγχάνουν απαράβιαστοι και με τις ευλογίες του λαού (διά της ψήφου του) τον περιιάγουν τώρα σε κοινωνική δουλεία και εθνική υποτέλεια.

Τέτοιο κατόρθωμα μόνον αν χάσει πόλεμο κάποιος επιτυγχάνει. Τι πράγματα είναι αυτά;

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημερήσια Πολιτική και Οικονομική Εφημερίδα

Η Ελλάδα, η Ευρώπη και οι άλλοι

ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ ΠΑΠΑΧΕΛΑ

Τα φώτα της δημοσιότητας θα στραφούν την επόμενη εβδομάδα στην Ουάσιγκτον και τη συνάντηση Παπανδρέου - Ομπάμα. Για να είμαστε, όμως, ρεαλιστές η σχέση της Ελλάδος με την Αμερική μετράει πολύ λιγότερο απ' ό,τι στο παρελθόν. Ο πρόεδρος Ομπάμα και να θέλει δεν μπορεί να επηρεάσει ούτε τον Πόλσον ούτε κανέναν άλλον. Από τις Ηνωμένες Πολιτείες δεν έχουμε να περιμένουμε ούτε επενδύσεις ούτε, βεβαίως, στήριξη για να διευκολυνθεί ο δανεισμός μας. Ακόμη και τα όπλα που παραγγέλλουμε τα τελευταία χρόνια είναι όλο και λιγότερο αμερικανικής προέλευσης. Μπορεί διάφοροι Αμερικανοί πρόεδροι να αναφέρονται κατά καιρούς σε μια «στρατηγική σχέση», αλλά η αλήθεια είναι πως δεν έχουμε πολλά ούτε να δώσουμε ούτε, όμως, και να πάρουμε από τις ΗΠΑ.

Τα ελληνικά συμφέροντα περ-

νούν πλέον πρωτίστως από το Βερολίνο και το Παρίσι. Εκεί παίζεται σήμερα το παιχνίδι για τη διάσωση της Ελλάδος και όλες οι μεγάλες επιχειρήσεις, τράπεζες κ.λπ. έχουν άμεση εξάρτηση από την Ευρώπη. Είμαστε ένα απείθαρχο, κακομαθημένο και ολίγον προβληματικό κομμάτι του ευρωπαϊκού παζλ. Είμαστε, όμως, χωρίς αμφιβολία, μια χώρα ευρωπαϊκών συμφερόντων.

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει πως δεν πρέπει να κάνουμε ανοίγματα, όπου μας συμφέρει και όπου μπορεί να υπάρχει «ψωμί». Πρώτο παράδειγμα η Κίνα, όπου παρ' ολίγον να βγάλουμε τα μάτια μας με την αδιανοήτη ανοησία του χειρισμού της υπόθεσης COSCO. Οι Κινέζοι αγαπούν την Ελλάδα, τη θέλουν ως μια επενδυτική βάση στην Ευρώπη και εμείς είχαμε αποφασίσει να τους κλείσουμε την πόρτα για χάρη μερικών καλοπληρωμένων

συνδικαλιστών και ανεγκέφαλων στελεχών του ΠΑΣΟΚ.

Δεύτερο παράδειγμα, η Μέση Ανατολή. Η Ελλάδα έκανε το απίθανο και εκεί. Πλήρωσε όλο το κόστος για τη στήριξη των Αράβων τη δεκαετία του '80 και άφησε τα οφέλη στην Ιταλία, τη Γαλλία κ.α. Τώρα που έχει έναν Πρόεδρο της Δημοκρατίας με εξαιρετικό «όνομα» και προσβάσεις σε αυτές τις χώρες, καιρός είναι να το εκμεταλλευθεί. Η Μέση Ανατολή είναι η αυλή μας και βεβαίως μια περιοχή με πολλά χρήματα.

Όλα αυτά θα είναι εφικτά αν σοβαρευθούμε ως χώρα. Γιατί αν συνεχίσουμε να έχουμε ένα κράτος διεφθαρμένο, συντεχνίες και ομάδες πίεσης και εκβιασμού που ειδικεύονται στην απόκρουση επενδυτών και κεφαλαίων, θα καταντήσουμε απλά ο φτωχός και προβληματικός συγγενής των Ευρωπαίων εταίρων μας...

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Το καπιταλιστικό «θαύμα»

Βερολίνο, 2010. Το καπιταλιστικό «θαύμα» οδήγησε 27.000 άνεργους να αναζητήσουν το μεροκάματο των 50 ευρώ που προσφέρθηκε - σε λίγους - για να φτυαρίσουν χιόνι στους δρόμους της γερμανικής πρωτεύουσας. Στο λευκό του χιονιστού, τα κτίρια φαντάζουν γκριζόμαυρα. Θυμίζουν λίγο τα παλιά φθαρμένα επίκαιρα, εκείνα που δεν έχουν ήχο, μόνο κίνηση ανθρώπων σε διαδρομές πείνας και ανέχειας. Η ΕΕ, τα προγράμματα σταθερότητας, η καπιταλιστική κρίση, η αξίωση - εντολή του μεγάλου κεφαλαίου προς τους πολιτικούς υπηρέτες του, να ξεμπερδέψουν μια και καλή με τα δικαιώματα της εργατικής τάξης, όλα αυτά κι ακόμη περισσότερα, γυρίζουν

αντίστροφα τους δείκτες του ρολογιού. Μας πάνε δεκαετίες πίσω, στις θλιβερές εποχές της στέρεσης, πριν οι ταξικοί αγώνες και η δημιουργία των σοσιαλιστικών κρατών οδηγήσει στην απόσπαση ενός μικρού μέρους του ιδρώτα του εργαζόμενου από τους καπιταλιστές. Σήμερα, ζητούν από τον εργάτη να επιστρέψει όσα κατέκτησε, και με τόκο δυσβάσταχτο. Βγάζουν παράνομα τα κομμουνιστικά κόμματα, αποκηρύσσουν και επικηρύσσουν τους αγώνες των εργατών. Αξιώνουν «ελαστικά» ωράρια, «ελαστικούς» μισθούς, «ελαστική» ζωή. Για τον Έλληνα εργάτη, για τον Γερμανό, τον Ιταλό, για όλους τους λαούς που εκμεταλλεύονται...